

## Norsk Industris høringsinnspill til energi- og miljøkomiteen om representantforslagene:

Stabile rammevilkår og forutsigbarhet er helt avgjørende for igangsatte elektrifiseringsprosjekter. Stortinget bør derfor ikke omgjøre vedtak som allerede har fått konsesjon.

Elektrifisering vil være avgjørende for å nå klimamålene for både offshore- og fastlandsindustrien. For å lykkes med å sikre både konkurransekraft og energiomstilling, må det bygges ut mer kraft og nett.

Kvotekjøp er en viktig fleksibilitetsmekanisme, men bidrar ikke til å sikre industriens konkurransekraft over tid. Uten nasjonale virkemidler og tiltak er kvotekjøp i EU en effektiv mekanisme for å omstille europeisk industri. Det er derfor viktigere enn noen gang med gode incentivordninger som sikrer industriens investeringsevne og konkurransekraft, og sikrer klimatiltak som også bidrar til konkurransekraft i fremtiden.

### **Til Dokument 8: 6 S – om å stanse videre elektrifisering av Melkøya**

#### **En reversering av Melkøya-vedtaket får store konsekvenser for leverandørindustri og arbeidsplasser**

8. august 2023 godkjente regjeringen Snøhvit Future-prosjektet på Melkøya, og lanserte samtidig kraft- og industriløftet for Finnmark. Satsingen innebærer elektrifisering av LNG-anlegget på Melkøya i Finnmark fra 2030, som er ett av Norges største punktutslipp med et utslipp på 850 000 tonn CO<sub>2</sub>. I tillegg inkluderer satsingen en plan for å øke kraftproduksjonen og forsterke strømmettet i Finnmark.

En reversering av prosjektet for oppgradering og elektrifisering av LNG -anlegget får store negative konsekvenser. Hammerfest LNG er Nord-Norges viktigste industriprosjekt med planlagt drift i flere ti-år fremover. Bedrifter fra hele Nord-Norge er i full gang med leveransene, og flere hundre arbeidere går på jobb hver dag i Finnmark for å gjøre dette store industriprosjektet enda bedre. Gjennom Snøhvit Future-prosjektet er det allerede tildelt kontrakter til regionalt og lokalt næringsliv for flere milliarder kroner. Bare i Nord-Norge er det 50-60 regionale og lokale bedrifter som har fått kontrakter med Snøhvit Future-prosjektet. Dette er større og mindre virksomheter som har kommet langt i sine leveranser, og som har rekruttert personell og investert i utstyr og maskiner. Disse bedriftene har på sin side tildelt kontrakter til sine underleverandører, som igjen har inngått egne avtaler.

Blant eksemplene er Leonhard Nilsen & Sønner (LNS) fra Andøy, som har ansvar for byggingen av nettilkoblingen. LNS samarbeider med flere lokale underleverandører, som Alta Anlegg og Viggo Eriksen. Aibel er et annet eksempel og har tildelt betydelige kontrakter til nordnorske selskaper som Consto, Momek, Rapp Bomek og Polarkonsult. Consto har videre inngått avtaler med lokale aktører som Jaro i Alta og Larsen Maskin & Transport. Alta Anlegg og flere hoteller i Hammerfest, er også blant leverandørene til Snøhvit Future.

Leveransene og sysselsettingen til gjennomføring av Snøhvit Future-prosjektet kommer ikke bare fra bedrifter i Nord-Norge og Finnmark, men også fra resten av landet som bl.a. Aibel,

Nexans, Multiconsult m.fl. Samtlige av disse arbeidsplassene vil bli berørt dersom Stortinget fatter et vedtak om å reversere prosjektet.

Prosjektet er 50 prosent ferdig og gjelder framtiden til de 700 ansatte på Melkøya, i tillegg til alle de andre arbeidsplassene i Finnmark som blir berørt av dette. Elektrifiseringen av Melkøya vil forlenge levetiden og bevare arbeidsplassene til 2060. Statens skatteinntekter fra Snøhvit er beregnet til å være om lag 80 milliarder kroner.

Det er fattet forvaltningsvedtak og gitt lovlig tillatelse i saken. Gjennomføringen og kontraktinngåelsene i næringslivet bygger på dette. En eventuell omgjøring vil ikke bare kunne få rettslige og økonomiske konsekvenser for staten, men også ha store negative konsekvenser for de involverte bedriftene og deres ansatte. Diskusjonen om dette i Stortinget skaper i seg selv uforutsigbarhet og økt politisk risiko rundt helt sentrale rammebetingelser for selskaper med virksomhet i Norge. Norsk industri ber om at Stortinget avviser representantforslaget, og støtter opp under et forvaltningsregime som sikrer forutsigbarhet for næringslivet og troverdighet til norsk forvaltning.

### **Til Dokument 8: 7 S – om å stanse ytterligere elektrifisering av sokkelen med kraft fra land**

I forbindelse med de fleste utbygginger på norsk sokkel på 2000-tallet har myndighetene stilt krav om at operatørselskapene må vurdere kraft fra land som energiløsning. Oljeselskapene har sammen med leverandørindustrien jobbet systematisk med å finne gode teknisk og kommersielt forsvarlige løsninger for å legge om til elektrifisert drift. I forbindelse med vedtak av "Tiltakspakken" hevet Stortinget klimamålet på utslippene fra olje- og gassindustrien fra 40 til 50 prosent innen 2030. Dette bidro til å forsterke behovet for elektrifisering. Med utgangspunkt i den høye karbonkostnaden på norsk sokkel (både EU ETS og den norske CO<sub>2</sub>-avgiften), er kraft fra land for store utslippsreduksjoner det mest kostnadseffektive tiltaket. Andre tiltak vil være langt dyrere å gjennomføre og gi vesentlig lavere utslippsreduksjoner. At det nå skapes usikkerhet om det mest effektive klimatiltaket bransjen har, skaper urimelig og stor uforutsigbarhet for bransjens rammebetingelser. Elektrifisering av petroleumssektoren vil ha langvarig og positiv effekt på energimarkedet i Europa og helt klart bidra positivt til lavere klimagassutslipp både nasjonalt og globalt. Elektrifisering handler ikke bare om å nå klimamål, men er også det som skal til for å gjøre olje- og gassektoren i Norge konkurransedyktig i en lavutslippsframtid.

Etterspørselen fra petroleum utgjør ca. 11 prosent av den reserveerte kraften, og er mindre enn etterspørselen fra mange andre industrier. Datasentre er den største aktøren med ca. 42 prosent av den reserveerte kraften. Basert på forbrukshenvendelser hos Statnett 20. november, er etterspørselen fra petroleum rundt 3 prosent av den totale kraftetterspørselen.

Fra 2026 ligger investeringene på sokkelen an til å falle. Det betyr mindre ringvirkninger inn i norsk økonomi og færre oppdrag til deler av leverandørindustrien som allerede har varslet nedbemanning. Elektrifiseringsprosjekter gir oppdrag til leverandørindustrien, og dersom Stortinget fratar bransjen muligheten til å legge om til drift med kraft fra land, vil det få konsekvenser som kan ramme leverandørindustrien ytterligere.

### **Til Dokument 8:15 S – om å pålegge oljeselskapene å kutte CO<sub>2</sub>-utslippene ved å bruke flytende havvind og gasskraft som fanger og lagrer CO<sub>2</sub>**

Et krav om at petroleumsnæringen må bidra med erstatningskraft for å få godkjent prosjekter utfordrer prinsippet om likebehandling i norsk energipolitikk. Videre utfordres den etablerte rollefordelingen mellom myndighetene og selskapene på norsk kontinentalsokkel, som består i at myndighetene setter generelle rammebetingelser for petroleumsvirksomheten, mens selskapene tar strategiske og bedriftsøkonomiske beslutninger.

Norsk Industri heier på utvikling og utbygging av havvind for å kunne gi økt kraft til generelt forbruk både offshore og på land i tillegg til viktig aktivitet for leverandørindustrien.

Bygging av gasskraft på flytende enheter med CCS er interessant og kan gi økt kraftproduksjon forholdsvis raskt, men slike løsninger er avhengig av tilgang til gass med lave gasspriser og kostnadseffektiv transport og lagring av CO<sub>2</sub> for å kunne være forsvarlig kostnadmessig. Så langt har ikke oljeselskapene sett dette kommersielt realiserbart.